

Spørgsmål nr. 478:

Kan ministeren bekræfte, at ved definitionen af ferske enge skal der ikke kun lægges vægt på driftsformen, men også på vegetation og fugtighedsforhold, og at alle tre forhold skal være opfyldt samtidig, for at man definerer et område som fersk eng.

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Skov- og Naturstyrelsen, som har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Ved definitionen af ferske enge skal der lægges vægt på vegetation, beliggenhed, fugtighed og nuværende og hidtidig landbrugsmæssig drift. Ved afgørelsen af, om et areal må betragtes som fersk eng, skal arealet vurderes i forhold til alle de nævnte kriterier.

Driftsformen vil dog ofte blive udslagsgivende, når det drejer sig om mere intensivt gødskede græsarealer eller nyligt omlagte arealer. Dette skyldes, at det i en årrække efter omlæg vil være vanskeligt udelukkende at bruge vegetationsmæssige kriterier, da vegetationen vil være domineret af de udsåede græsarter. Også gødskning vil både på kortere og længere sigt være en afgørende faktor for, hvilken vegetation der kan indfinde sig.

Vegetationskriteriet kan i disse situationer først og fremmest anvendes negativt: Hvis der på et givet areal ved en given driftsform ikke er og heller ikke fremover vil indfinde sig en vegetation, som typisk vil vokse på engarealer med lignende jordbunds- og fugtighedsforhold m.v., er arealet ikke engbeskyttet efter § 3. Det er i den forstand korrekt, at alle kriterier over tid skal være opfyldt, for at et areal kan betegnes som fersk eng.«

Spørgsmål nr. 479:

Kan ministeren bekræfte, at når man taler om ferske enge forstås relativt fugtige og lavtliggende arealer?

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Skov- og Naturstyrelsen, som har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»I bemærkningerne til forslag til lov om naturbeskyttelse (L 70, FT 1991-92, Tillæg A, sp. 1431) er anført, at lovens bestemmelser om ferske enge og overdrev omfatter fugtige, ferske enge samt tørre enge, ofte kaldet overdrev.

Af »Vejledning om registrering af beskyttede naturtyper« (Miljøministeriet, 1993) fremgår, at ferske enge ligger på relativt lavtliggende og oftest relativt fugtige arealer.«

Spørgsmål nr. 480:

Vil ministeren redegøre for, i hvilke inddigede områder der undertiden kan forekomme strandenge?

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Skov- og Naturstyrelsen, som har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Strandenge er relativt flade, lavtliggende og kystnære arealer. De har en naturlig vegetation, der normalt i de dele, der ligger nærmest vandet, er domineret af en eller flere salttålede plantearter (f.eks. kveller, harril og strandasters), der aftager gradvis ind mod de lidt højere liggende mindre saltpåvirkede dele af strandengen. Strandenge vil undertiden blive overskyldede af havet med en hyppighed og i perioder, der normalt varierer fra 10 dage pr. år til 1 dag pr. 10. år.

De afgørende kriterier er således plantevæksten samt områdets landskabelige karakter og beliggenhed. I inddigede områder kan der (jf. bemærkningerne til forslag til lov om naturbeskyttelse (L 70, FT 1991-92, Tillæg A, sp. 1430) undertiden fortsat eksistere salttålede planter. Opfylder sådanne arealer i øvrigt de ovennævnte kriterier, vil de kunne karakteriseres som strandenge i naturbeskyttelseslovens forstand.«

Spørgsmål nr. 481:

Vil ministeren redegøre for, hvad der forstås ved »atypisk hårdt«?

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Skov- og Naturstyrelsen, som har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Udtrykket »atypisk hårdt ramt« er anvendt i Skov- og Naturstyrelsens notat af 5. marts 1997 i forbindelse med ekstraordinært omfattende § 3-enge på enkelt ejendom. Udtrykket refererer til den situation, at den generelle beskyttelse af ferske enge i naturbeskyttelseslovens § 3 på en konkret ejendom helt undtages rammer så atypisk og har en sådan intensitet i forhold til berettigede forventninger,